

De Drietand

Hallo, beste Neptuners!! Hier zijn we alweer met de zomeruitgave van uw clubblad.

Eerst en vooral willen wij alvast vermelden dat het zwembad naar jaarlijkse gewoonte zal gesloten zijn van woensdag 26 juni t.e.m. woensdag 28 augustus.

We zullen uiteraard, zoals altijd, gebruik maken van de vrije woensdagen om te duiken in de put van Ekeren als er gegadigden zijn.

Ondertussen is ook het Ardennenweekend al achter de rug. Ik kon er zelf niet bij zijn, maar Harry zorgde voor een uitgebreid verslag, zodat zij die er niet bij waren toch nog op de hoogte blijven!

Het is vanzelfsprekend dat ook het stukje mariene biologie niet mag ontbreken, deze keer behandelen we de mandarijnvis, *Synchiropus splendidus*, een prachtige verschijning!

Het vervolg van het artikel over barotrauma's kan je eveneens terugvinden. Deze keer worden de gevaren van gevaarlijke en/of giftige zeedieren besproken.

De gebruikelijke mededelingen mogen uiteraard ook niet ontbreken, zodat iedereen van al het belangrijke nieuws op de hoogte blijft.

Hiermee is mijn bijdrage alweer geleverd. Ik wens jullie allen een schitterend duikseizoen toe en...niet vergeten :

Als je het doet, doe het veilig!

*****GEEN TRAINING*****

**NAAR JAARLIJKSE GEWOONTE ZAL ER GEEN TRAINING ZIJN
VAN WOENSDAG 26 juni t.e.m.**

WOENSDAG 28 AUGUSTUS

(EERSTVOLGENDE TRAINING DUS OP WOENSDAG 4 september)

ER KAN DAN WORDEN GEDOKEN IN DE PUT VAN EKEREN.

**WIE IN EKEREN WIL DUIKEN OP WOENSDAG KAN CONTACT
OPNEMEN MET FREDDY OP 0494089561,**

LIEFST ENKELE DAGEN VOORAF!!

Pinksterweekend 2019

Met een niet zo optimistisch weerbericht in het achterhoofd spokend, reden we op 7 juni, onder een bewolkte hemel, naar Louette-Saint- Pierre, waar ondertussen al een ruim aantal jaren Neptune flink thuis is in vakantieoord “Les Fauvettes Y.W.C.A.”. Onze vrees voor ruig weer leek werkelijkheid te worden zodra we Wellin voorbij waren : een fikse regenbui striemde onze wagen !

De zon kwam er evenwel toch door, toen we omstreeks half zes het domein in reden, maar 't was er wel fris te noemen.

Gelukkig brandde er de open haard. Het Pinksterweekend viel dit jaar niet zo gunstig voor verschillende Neptuners die er anders ook altijd bij zijn, maar we geraakten toch aan 23 deelnemers : Erik en Yvette, Philippe en Karen, Waldi en Stefanie, Jef en Nadine, Xavier en broer Philippe, Sonja en Hugo, Patrick en Ann, Mathias en Wendy, Pieter en Sara, Jef Van Rooij, Tom en Sofie en tenslotte Maria en Harry.

Voor veel meer dan eens lekker eten en drinken schoot er op de dag van aankomst geen tijd meer over. Philippe en Waldi hadden voor een aperitief + hapjes, lasagna met spinazie en als nagerecht ijsroom met aardbeien en slagroom gezorgd, wat werd gevolgd door wat pintelieren rond de open haard en kijken naar een vakantiefilm van Patrick (Op de Azoren, met serieus grote haaien !!!). Daarna was er, tenminste bij uw verslaggever, geen animo meer om nog lang op te blijven! Bij de oversteek naar het “slaapgebouw” kreeg ik zúlke rillingen te verduren, ondanks dat ik een “sweater” en een anorak droeg, dat ik vreesde ziek te worden, temeer daar Maria, die het anders meteen koud heeft, het ditmaal niet zó erg koud vond.

's Anderendaags, bij de oversteek naar de eetzaal, was het zwaar bewolkt en winderig, een reden te meer waarom ik besloot ook niet mee te kajakken, gezien mijn ervaring van voorbije avond, maar eens aan de oever van de Semois

aanbeland scheen de zon zalig en was er van wind nog nauwelijks sprake. Dat bleef zo de hele dag !!! Berouw komt na de zonde, want ik wou nu eindelijk eens het traject filmen met een kleine “actioncam” in waterdichte behuizing.

De zwemmers en kanovaarders waren al vertrokken en dus zochten we, samen met de andere niet deelnemers, een zonnig terrasje op, met uitzicht over de Semois.

De waterranonkel (volgens sommige Neptuners nog steeds hardnekkig en foutief als “wier” betiteld) had zoals alle vorige jaren een wit bloemetjestapijt over de rivier gelegd en de waterstand leek maar weinig hoger dan andere jaren, zodoende dachten we dat hun aankomst wel nog wat op zich zou laten wachten. Maar we vergisten ons – of de tijd op het terras was even op een loopje geschoten ! – ze waren veel vroeger (?) terug dan we dachten.

Volgens Patrick was het zijn mooiste afvaart ooit. Als dat bedoeld was om mij spijt te doen krijgen, dan had hij zich de moeite kunnen besparen, want spijt had ik al !!! Erger is, dat ik nu geen echt ooggetuige-verslag kan bieden over de avonturen van de zwemmers en roeiers, onderweg tijdens hun helse (?) tocht, waarvoor mijn gemeend excuus !

Als eerste zwemmer kwam Mathias aangekropen over een ondiep gedeelte, toegejuicht door een klein publiek. Hij zag er nog erg fris en monter uit, waaruit ik meen te mogen concluderen dat het dus geen al te barre tocht was. Hij werd enkele minuten later gevolgd door broer Pieter, ook kruipend, maar al evenmin erg afgepeigerd. Als nummer drie, met ongeveer dezelfde tussentijd als de beide broers, arriveerde Xavier. Hij had de hele afstand afgelegd zonder duikmasker en snorkel !!! Dat moet écht niet gemakkelijk geweest zijn ! Daarmee was het erepodium – goud, zilver en brons – volzet, maar tot schande van de club, mezelf inclusief, waren dat ook álle deelnemers.

Ooit was die deelnemerslijst véél langer.

We moeten dringend wat jong bloed recruteren !

Zoals gebruikelijk hielden we daarna een kleine picknick : witte of zwarte pensen met appelmoes en stokbrood, doorgespoeld met naar keuze : kriek, pils of frisdrank. Heel “braaf” dus, in vergelijking met de legendarische ‘warme wijn’ (Er werd toen stiekem allerlei sterks bijgegoten !) die de veteranen onder ons zich nog levendig herinneren. Patrick heeft het ooit eens onder woorden gebracht met de vraag : “Missen jullie nu ook niet dat kleine beetje zattigheid van vroeger ?” Maar welbeschouwd is het maar best zoals nu, want er moet nog een flink eind teruggereiden worden naar Louette, terwijl we aan de Lesse ons niet meer direct hoefden te verplaatsen na aankomst. Ongevallen en serieuze boetes zouden de pret ernstig kunnen verstoren !!! Om zes uur werd er verzameld in de zaal voor de eerste helft van een quiz, uitgewerkt door Tom en Sofie en dit op een echt professionele wijze, gebruik makend van een projector, terwijl de ploegen telkens even tijd hadden om te overleggen eer ze hun antwoord op papier zetten. Ondertussen genoten we van het gekende aperitief, vergezeld van legio hapjes. Nadien werden we weer terdege verwend door Philippe en zijn adjudant in de keuken : Waldi, maar hierin wél bijgestaan door, naar ik meen, zowat alle deelnemende dames. Ze brachten op tafel :
Voorgerecht : Spaghetti op z'n Italiaans
Hoofdschotel : Steak, op smaak gebracht met truffel en belegd met ganzenlever, vergezeld van aardappelpuree
Nagerecht : Panacotta
Daarna ging de quiz verder met het tweede deel. Winnaars werden de “Maneblussers”, namelijk Pieter, Sara, Maria en uw dienaar, waarbij vooral de eerste twee de echte bollebozen bleken te zijn op alle mogelijk gebieden van weetjes en kennis. Zij wisten feitelijk de winst in de wacht te slepen : voor elk van ons gevierden een fles champagne ! Zowat het enige dat ze niet wisten was de naam van de ontbrekende

Beatle (George Harrison), bijkbaar van vóór hun tijd !

Aan het ontbijt op zondag verscheen iedereen goed op tijd en monter, dus ik denk niet dat “de jeugd” na de quiz nog lang nagekaart heeft. Het was trouwens de dag van de autozoektocht die, om 10 uur stipt, van start ging onder de mysterieuze titel : “De schatten van Gedinne” en bij de pinken zijn was dus een eerste vereiste. Patrick stipuleerde op zijn instructieblad uitdrukkelijk (vet gedrukt !) : “**Nieuw** : *Alle hulpmiddelen zijn toegelaten .... Good luck !*” Ik denk dat hij smartphones bedoelde (?), maar eigenlijk weet je maar nooit !

Nu, smartphones gebruiken, dat was voor onze teamgenoten, Pieter en Sara, “a piece of cake” (om in de taal van de jeugd (internet !) te blijven) en dus werden de vragen aan een supersnel tempo opgelost. Eigenlijk heb je met internet alle info ter wereld ter beschikking om iets op te zoeken, dus de meeste van die zaken werden door hen snel gevonden en ondertussen genoten Maria en ik wel van het landschap en de typische dorpjes waar we langs kwamen of waar we rondliepen. Hier en daar moest er ter plekke iets fysieks gezocht worden en dan kwamen we er ook aan te pas.

Toch waren er vraagstukjes bij die ik niet zou kunnen oplossen met mijn (weinige) resterende natuurkundige kennis of ik zou moeten gokken tussen de meerkeuze-antwoorden . Ter illustratie even een voorbeeld daarvan :

Hier staat een driedubbele watermolen.

Schat debiet en valhoogte en we

veronderstellen 50 % rendementsverlies.

Welk toestel kan je hiermee continu

gebruiken :

Ledlamp (30 watt) ?

Tuinlamp (300 watt) ?

Straalverwarmer (3 kw) ?

Heteluchtkanon (30 kw) ?

Ons antwoord : een tuinlamp (Hoe Pieter en Sara tot dit antwoord kwamen weet ik niet, maar eigenlijk zou het dan moeten zijn : een ledlamp **én** een tuinlamp.)

In het dorp waar dit vraagstuk aan de orde was gebruikten we ook de picknick, die Patrick op een bank in een parkje uitgestald had. Vooral de broodjes of het stokbrood, belegd met americain (uit Gedinne), waren superlekker. Die americain verdween dus als sneeuw voor de zon, maar er was ook keuze tussen paté, hesp of kaas. De bakken drank, pils of frisdrank, stonden in het riviertje te koelen. Een zalig picknickplekje was het ! Deel twee van de zoektocht voerde ons o.a. langs een kerk(-interieur) en een kerkhof, maar ook langs een apothekersmuseum waar we moesten zoeken : “Wat staat er tussen Capsicum annum en Tamarindus indica”. Terwijl mijn gezellen ijverig alle apothekerspotten – en dat waren er nogal wat – afzochten, ontdekte ik inmiddels een kadertje aan de muur met een leuk recept dat vroegertijds voor meisjes echt geen leuke gevolgen kon hebben, maar dat nu volslagen uit de tijd is :

“Pour sçavoir si une fille est pucelle

Faites-lui manger de l’aparion; si elle n’est pas pucelle, elle pissera aussitôt.»

Terug in Louette moesten we met de gevonden antwoorden volgende puzzel oplossen :

A2N8 H1H2+2H(hier moet de 2 op z’n kop staan) I13J5B5C6 I7M3N12
O4G1I4K5M2J3N10A2I10 J5Q4
H1L2A2 A9B5I2C1E1
K3Q2E4 N8O3N3P7 A7D2
F6M3P3Q6N10Q2

Begin er maar eens aan !

Ik niet dus !!! En terwijl alle jeugdigen enthousiast aan het werk gingen en Maria de keuken in dook, dronk uw verslaggever, samen met enkele gelijkgestemde zielen, op het terras (met een prachtig uitzicht op de vallei en de watermolen !) een koele Leffe, of was het een Orval ?

Pieter en Sara hadden blijkbaar eerst hun huiswerk klaar, want ze waren als eersten de vallei aan het afzoeken. Met de oplossing konden ze er de sleutel van de schat vinden, maar het was dit jaar de ploeg van Mathias die toch de overwinning

wegkaapte. Beloning : Bier van de mini-brouwerij die we ’s anderendaags zouden bezoeken en een lading culinaire lekkernijen uit de streek.

Culinair was ook het avondmaal:

Voorgerecht : Groentensoep met truffel en ganzenlever in een kom, afgedekt met een deegkorst

Hoofdschotel : Reefilet met aardappelpuree en boontjes (“flagoletten” volgens Maria)

Nagerecht : Chocoladetaart met nootjes en zoute karamel.

Volgens goede traditie ontving Mathias na het eten de wisselbeker als winnaar van de Semois-zwemtocht . Ook werden Philippe, Waldi en Tom gehuldigd voor respectievelijk hun inzet voor de keuken en de laatste voor de uitstekende quiz van dit jaar.

Op maandag, de dag dat al een groot deel van de deelnemers naar huis vertrokken is, wordt normaal een natuurwandeling gedaan. Deze keer óók, maar met met dit verschil dat we in een kleine brouwerij belandden : ‘Invictus, brasserie artisanale Ardennaise’, gelegen temidden van de bossen ! De brouwer gaf ons een rondleiding en uitleg, maar wat daarna kwam was de hemel op aarde ! Een terras, naast een prachtige vijver, onder een wolkenhemel als op een schilderij van van Magritte en proeven van “Invictus Saison d’ Ardenne”, “Invictus Blonde d’ Ardenne Triple”, “Invictus Blonde d’ Ardenne “ – degusteren is eigenlijk het juiste woord – wat kan een mens nog meer in hogere sferen doen belanden !!! Bovendien dronken we met mate(n) : Jef en Jef, Erik, Xavier, Philippe, ... en al de anderen ook Gelukkig konden we daarna nog eens flink eten van de restjes van de feestavonden, om de alcohol wat weg te werken en, indien nodig, een siesta doen op het terras.

Volgend jaar weer zoiets !

BAROTRAUMA'S OF "MECHANISCHE" ONGEVALLLEN (vervolg)

GEVAARLIJKE OF GIFTIGE DIEREN.

Bijtwonden door zeeslangen.

Onder normale omstandigheden vallen zeeslangen niet zelf aan. Het is echter niet aan te raden ze aan te raken en al helemaal niet wanneer ze eten, zwemmen of paren.

De meeste beten komen voor, in de voeten of onderbenen, bij baders of duikers die te water gaan en onbewust op een zeeslang trappen. De kans dat ze door een neopreen pak kunnen bijten is, gezien de kleine tanden, eerder onwaarschijnlijk.

Het gif (dat niet altijd of bij elke beet wordt uitgestoten) is erg sterk en tast de zenuwen, de spieren en het bloed aan. Eén druppel is voldoende om 3 volwassen personen te doden!

De eerste symptomen manifesteren zich meestal pas na twintig minuten tot één uur.

Symptomen.

Men krijgt het gevoel alsof men een "dikke tong" heeft.

Algemene spierstijfheid en pijn bij het bewegen.

Na ongeveer twee uur verlammen de rompspieren en nog later de arm en halsspieren.

Verzwakte pols en de problemen om de ogen te houden, te spreken en te slikken worden steeds moeilijker.

Soms braken en in ernstige gevallen shock en/of bewustzijnsverlies.

Behandeling.

Zo snel mogelijk het gif trachten te verwijderen. Het uitzuigen van het gif moet in de eerste minuten na de beet gebeuren.

Hou het aangetaste lichaamsdeel zoveel mogelijk onbeweeglijk en vermijd inspanning, anders zal het gif sneller over het ganse lichaam worden verspreid. Het slachtoffer warm toedekken en water thee of koffie laten drinken.

Zo snel mogelijk medische hulp zoeken. Indien geen tegengif beschikbaar is, kan een "polyvalent" antiserum worden toegediend

Wordt vervolgd...

MANDARIJNVIS, *Synchiropus splendidus*.

Deze prachtige dieren worden waarschijnlijk weinig door duikers opgemerkt. Ten eerste omdat ze maximum tien centimeter groot worden en ten tweede omdat ze zich zelden of nooit zwemmend verplaatsen. Het is over het algemeen een eerder schuwe en “passieve” vis.

Ze houden zich meestal op, op een zanderige bodem, maar steeds in de nabijheid van het rif, waar ze veel schuilmogelijkheden vinden. Hier leven ze in kleine groepjes, steeds op een respectabele afstand van elkaar. Mannetjes tolereren in geen geval concurrenten die te dicht in hun buurt komen en waar ze de beschikbare vrouwtjes dus zouden moeten mee delen. Het verplaatsen gebeurt meestal bijna kruipend, waarbij ze de borstvinnen gebruiken om als het ware over het rif of de bodem te “wandelen”.

Hun verspreidingsgebied loopt grofweg van Zuid Japan tot Zuid Australië. Het is één van de weinige vissen die geen schubben hebben, maar een slijmlaag die een giftige substantie afscheidt. Hun felle kleuren waarschuwen eventuele belagers hiervoor. Het geslachtsonderscheid is bij deze dieren duidelijk. Het mannetje heeft immers een verlengde rugvinstraal die meestal dicht geplooid op de rug ligt. Bij het baltsen echter wordt deze volledig opgezet om hiermee de wijfjes te imponeren.

Ook om andere mannetjes af te schrikken blijkt deze verlengde rugvin een afdoend middel te zijn.

Wie de bijgevoegde foto goed heeft bekeken zal hebben opgemerkt dat de bek zeer klein is en een beetje “tuitvormig” gebouwd.

Dit verraadt meteen dat het dieren zijn die enkel zeer kleine prooien aankunnen. Kleine kreeftachtigen, plankton, kleine wormen en dergelijke worden gegeten. Ze “pikken” hun prooi als het ware op.

Aan de voortplanting gaat een heel ritueel vooraf en dit kan meerdere dagen op het zelfde tijdstip aanvangen.

Het mannetje danst rondom het wijfje met wijd opengesperde rugvin.

Daarna scharen de dieren zich naast elkaar op de bodem om “vin in vin” in een spiraalvormige beweging richting oppervlakte te zwemmen.

Wanneer het wijfje uiteindelijk de eitjes uitstoot worden die in het open water bevrucht door het mannetje.

Na 48 tot 36 uur komen de jongen uit, die enige tijd tussen het plankton leven, om dan uiteindelijk hun stek op het rif te vinden en daar hun leven verder te zetten.

MANDARIJNVIS
Synchiropus splendidus

